

Núm. Exp.: 01 OOFF2023

Títol: Aprovar Ordenances Fiscals per a 2023 i successius

Document: Informe sobre les reclamacions presentades per l'Associació de promotors i constructors d'edificis de Catalunya (APCE)

Un cop aprovat provisionalment el Projecte de les Ordenances Fiscals per a 2023 i successius, pel Plenari de 28 d'octubre de 2022, s'obre un període d'exposició pública per poder presentar al·legacions que s'inicia el 2 de novembre i finalitza el 15 de desembre de 2022.

Des de l'APCE i amb data de 2 de desembre de 2022, s'han rebut les següents al·legacions de les quals, l'equip tècnic sotasignat, seguint indicacions de l'equip de govern, informa tot seguit de si s'han estimat o no, total o parcialment:

PRIMERA. OF 1.1 Reguladora de l'Impost sobre Béns Immobles (IBI)

És evident per tant que l'esforç amb la reducció dels seus ingressos que han de suportar les empreses i propietaris de béns immobles hauria de ser compartida també per part de les administracions públiques, un exemple d'això és la compensació a les persones propietàries i arrendadores prevista en el Reial decret llei 11/2020 que a Catalunya s'ha instrumentalitzat a través de la "RESOLUCIÓ DSO/3349/2021, de 4 de novembre, de modificació de la Resolució DSO/2485/2021, de 26 de juliol, per la qual s'estableix el procediment per al reconeixement de la compensació a les persones propietàries i arrendadores afectades per la suspensió extraordinària dels procediments de desnonament i dels llançaments per a persones econòmicament vulnerables sense alternativa residencial".

En base a lo exposat, i atenent a l'excepcionalitat de la situació econòmica i normativa que vivim, **ES SOL·LICITA UNA REVISIÓ A LA BAIXA DELS TIPUS IMPOSITIU DEL L'IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES (IBI).EL MANTENIMENT DELS TIPUS IMPOSITIUS EN UN CONTEXT DE BAIXADA DRÀSTICA DELS INGRESSOS PER PART DE LES EMPRESES ÉS PREOCCUPANT I APROFUNDEIX MÉS EN LES DIFICULTATS DE LIQUIDITAT DE MOLTES ELLES.**

Finalment, amb motiu de la modificació de l'art. 3.d) de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, efectuada per l'art. 10 del Decret llei 5/2022, de 17 de maig, de mesures urgents per contribuir a pal·liar els efectes del conflicte bèl·lic d'Ucraïna a Catalunya i l'actualització de determinades mesures adoptades durant la pandèmia de la COVID-19 que ha modificat les causes de desocupació, aquesta part proposa que s'haurien d'augmentar les possibles causes de desocupació de l'habitatge incorporant les següents:

- 1) Que l'habitatge s'hagi de rehabilitar, d'acord amb la definició de l'article 3.g de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
- 2) Que l'habitatge, estigui hipotecat amb clàusules contractuals que impossibilitin o facin inviable destinar-lo a un ús diferent al que s'havia previst inicialment, quan es va atorgar el finançament, sempre que el subjecte passiu i el creditor hipotecari no formin part del mateix grup empresarial.
- 3) Que l'habitatge estigui ocupat il·legalment i el propietari ho tingui documentalment acreditat.
- 4) Que l'habitatge formi part d'un edifici adquirit íntegrament pel subjecte passiu i contingui habitatges ocupats i/o amb contractes d'arrendament dels anomenats renta antiga que facin inviable tècnicament iniciar les obres de rehabilitació.
- 5) Que els efectes propis del mercat impedeixin una sortida comercial ràpida a determinats tipus d'habitatges.

ES SOL·LICITA QUE S'ESTUDIï LA POSSIBILITAT DE QUE AMB MOTIU DE LA MODIFICACIÓ DE L'ART. 3.D) DE LA LLEI 18/2007, DE 28 DE DESEMBRE, DEL DRET A L'HABITATGE, EFECTUADA PER L'ART. 10 DEL DECRET LLEI 5/2022, DE 17 DE MAIG, DE MESURES URGENTS PER CONTRIBUÏR A PAL·LIAR ELS EFECTES DEL CONFLICTE BÈL·LIC D'UCRAÏNA A CATALUNYA I L'ACTUALITZACIÓ DE DETERMINADES MESURES ADOPTADES DURANT LA PANDÈMIA DE LA COVID-19 S'AUGMENTIN LES POSSIBLES CAUSES DE DESOCUPACIÓ D'ACORD AMB LA RELACIÓ PROPOSADA.

Aquesta reclamació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

La reducció del tipus general per a tots els immobles suposa un important impacte de reducció dels ingressos que, en uns moments com els actuals, faria disminuir de forma rellevant el marge d'actuació de l'Ajuntament a l'hora d'atorgar ajuts i prestar serveis als ciutadans i negocis que més ho necessiten. L'increment de l'IBI de l'any 2020 va suposar tornar a uns increments anuals de l'impost equivalents als d'abans de la revisió cadastral de 2017, després de tres exercicis seguits de congelació efectiva del rebut pel 98% dels contribuents. Aquest increment mitjà del 5,46% suposa un rebut que es situa per sota de la mitjana del 6,5% del període 2008- 2015.

Segons el Ranking Tributario 2020 (darrer any publicat) que publica l'Ajuntament de Madrid, Barcelona ocupa el lloc 12è i Madrid el lloc 13è en relació a la pressió fiscal de l'IBI, de manera que el rebut mitjà de Madrid està clarament per sobre del de Barcelona

En relació al recàrrec sobre els immobles permanentment desocupats, cal tenir en compte que es tracta d'una normativa autònoma i que no necessàriament ha de ser concordant i coincidint amb el que s'estableix a la Llei 18/2007.

En qualsevol cas, cal posar de manifest que en el projecte d'ordenances fiscals per a 2023 aquests punts no han estat objecte de modificació.

SEGONA. OF 2.1 Reguladora de l'Impost sobre Construccions i Obres (ICIO)

Es demana per tant **UNA REDUCCIÓ DEL TIPUS IMPOSITIU ACTUAL AL PREVI QUE HI HAVIA ABANS DE LA REVISIÓ DE 2020, ÉS A DIR, QUE ES TORNI AL TIPUS IMPOSITIU DEL 3,35%.**

Per altre banda cal tenir en compte que la "**Modificació del Pla general metropolità per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública al sòl urbà consolidat, al terme municipal de Barcelona**" ha suposat una repercussió important en l'activitat i una davallada molt gran de les dades de producció d'habitatges de la ciutat.

Si l'objectiu final d'aquesta modificació, és (segons consta en el mateix) establir una regulació especial per al municipi de Barcelona relativa a l'ús d'habitatge, que permeti l'obtenció d'habitatge de protecció pública, **tindria sentit que s'unifiqués la bonificació del 90 de la quota per a les construccions, instal·lacions o obres previstes a l'apartat A3 de l'ordenança a la totalitat de les obres destinades a habitatge de protecció oficial de la ciutat.**

En conseqüència, **ES SOL·LICITA QUE AMB L'OBJECTIU D'AFAVORIR LES PROMOCIONS D'HABITATGE PROTEGIT A LA CIUTAT, TOTES LES CONSTRUCCIONS, INSTAL·LACIONS O OBRES DESTINADES A HABITATGE DE PROTECCIÓ OFICIAL, GAUDEIXIN D'UNA BONIFICACIÓ DEL 90% DE LA QUOTA, UNIFICANT AIXÍ ELS CRITERIS EXISTENTS EN QUAN A BONIFICACIONS D'HABITATGE PROTEGIT DE LES ORDENANCES.**

En definitiva, **ES SOL·LICITA L'INTRODUCCIÓ D'UNA BONIFICACIÓ EN LA QUOTA DEL ICIO PER AQUELLS EDIFICIS D'OBRA NOVA O GRAN REHABILITACIÓ QUE OBTINGUIN CERTIFICAT ENERGÈTIC "A" A CONSEQÜÈNCIA DE LES ACTUACIONS I OBRES DE REHABILITACIÓ EFECTUADES EN EL MARC DE LES SUBVENCIONS NEXT GENERATION.**

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Per qüestions de política fiscal es proposa mantenir el tipus impositiu vigent des de 2020 i equiparar-lo a ciutats com Madrid, Saragossa, Girona, Sant Adrià del Besòs, Badalona, l'Hospitalet de Llobregat o Sant Cugat del Vallès que ja apliquen el tipus impositiu màxim del 4%. En el cas de Barcelona aquest tipus impositiu estava congelat des de l'any 2012. Per altra banda, aquest increment del tipus impositiu no només afecta a les empreses promotores i constructores, sinó a qualsevol subjecte passiu en aplicació del principi d'igualtat tributària.

D'altra banda, pel que fa al disseny de les bonificacions aplicables en l'àmbit de l'impost, correspon la seva decisió a la política fiscal impulsada des del Govern i que s'adequa als objectius estratègics fixats al programa de mandat, trobant-se limitada pel que estableix el TRLHL.

En qualsevol cas, cal posar de manifest que en el projecte d'ordenances fiscals per a 2023 aquests punts no han estat objecte de modificació.

TERCERA.- Ordenança fiscal 1.3 reguladora de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana

Amb motiu de l'aprovació del Real Decreto-ley 26/2021, de 8 de noviembre, por el que se adapta el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, aprobado por el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, a la reciente jurisprudencia del Tribunal Constitucional respecto del Impuesto sobre el Incremento de Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana que va entrar en vigor el 10 de novembre de 2021 i de l'adaptació que va fer l'Ajuntament de Barcelona de la seva Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana a la mateixa, es volen fer els següents comentaris:

Aquesta reclamació NO ES CONSIDERA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

L'Ordenança de referència no és objecte d'aprovació definitiva en aquest expedient.

Barcelona, a la data de la signatura

 Signat digitalment per
(AUT) Data: 2022.12.19 13:18:14
+01'00'

P.O.
Director de Pressupostos i Política Fiscal